

نقشه ترامپ

برای شرق

رقابت مدیریت شده به جای جنگ تجاری

امنیت منطقه‌ای و تقویت روابط دوجانبه مورد بحث قرار گرفت. پس از ژاپن، ترامپ به کره جنوبی سفر کرد تا در اجلاس همکاری اقتصادی آسیا - پاسیفیک (APEC) شرکت کند. این اجلاس، موضوعات مرتبط با تجارت آزاد، امنیت اقتصادی و توسعه پایدار در منطقه مطرح شد.

یکی از مهم‌ترین بخش‌های این سفر، دیدار پیش‌بینی‌شده ترامپ با رئیس‌جمهور چین شی جین‌پینگ» که سهول است. این دیدار در شرایطی برگزار می‌شود که تنش‌های تجاری ۲ کشور به اوج رسیده و تعرفه‌های جدیدی در آستانه اجرایی شدن قرار دارد. ترامپ امیدوار است با این دیدار، زمینه‌ساز پایان جنگ تجاری میان ۲ کشور و بازگشت به مذاکرات سازنده شود. سفر ترامپ به جنوب شرق و شرق آسیا در راستای سیاست «اول آمریکا» انجام شد.

دولام در صفحه ۵

روایت مجید از یک فریب

مغالطه آشکار

جلوه‌گر شود. پاسخ روشن است: هیچ حکومت دینی‌ای نیز مدعی اجرای تمام احکام شرعی در عرصه‌های خصوصی مردم نیست. باید میان «حرم خصوصی» و «عرصه عمومی» تمایز قائل شد و حکم یکی را به دیگری تسری نداد. آنچه در حوزه خصوصی انسان می‌گذرد، در قلمرو دخالت دینی قرار ندارد. حضرت امام خمینی (ره) نیز در فرمان تاریخی ۸ ماده‌ای، صراحتاً ورود حاکمان و ضابطان به حریم خصوصی مردم را ممنوع کردند. با این حال، حجاب مسأله‌ای اجتماعی و متعلق به عرصه عمومی است. از این رو، کشف حجاب در انتظار عمومی، هم حرامی اجتماعی و هم حرامی سیاسی است، زیرا آثار و تبعات آن به کل جامعه سرایت می‌کند. در نتیجه، مقابله با چنین پدیده‌ای در صلاحیت قانون است و همین نقطه، پیوند میان «شرع» و «قانون» را رقم می‌زند.

مقایسه الزام به حجاب با واجباتی نظیر نماز یا حج، قیاسی مع الفارق است. ترک نماز یا حج، اثری فردی است اما اثری حیاتی در عرصه عمومی ندارد. حجاب اجتماعی و فرهنگی گسترده‌ای دارد.

۳- **حدود اختیارات حاکم شرع در اجرای احکام**

در فقه اسلامی تصریح شده اجرای احکام شرع از سوی حاکم نیازمند «بسط ید» و فراهم بودن شرایط اجتماعی است. در صورت فقدان امکان اجرا، تکلیف از حاکم و جامعه برافشته می‌شود. با این حال، این امر به معنای نقیض قانون نیست. خروج آن حاکم از شریعت نیست، همان گونه که اگر برخی مفاد قانون اساسی در برهه‌ای از زمان قابلیت اجرا نداشته باشد، همچنان جزو قانون اساسی و دولت‌ها موظفند زمینه تحقق آن را فراهم آورند.

افزون بر این، اگر مسلمانان از انجام حج کوتاهی کنند و این فریضه تعطیل شود، حاکم اسلامی مکلف است آنان را به انجام آن وادارد. چنانکه امام صادق علیه السلام فرموده‌اند: «لَوْ أَنَّ

امام صادق (ع) است و ایشان هم که قدرت و حکومت نداشته‌اند، لذا اساساً این بحث منتفی می‌شود، لذا اشتباه اول نقل روایت، این است. اشتباه دوم این است که در متن روایت آمده به بیابان نشینان ذهنی یعنی کافران ذمی اشاره شده است. این دسته یحیی شخصیتی دارند و جزو مستثنیات نگاه به غیر محارم هستند و در همین جهت این بحث اصلاً ارتباطی با بحث مورد توجه ما که بحث کشف حجاب زنان مسلمانان ندارد. حذف این کلمه کلیدی - کافران ذمی - مهم‌ترین اشتباه و اشکال است و متأسفانه حذف این کلامی روایت را عوض کرده است. بنابراین این اشتباهات کلیدی در نقل این روایت انجام شده است.

۲- تمایز میان عبادت فردی و مسأله اجتماعی
اما صرف نظر از آنکه این سخنان مربوط به ماه‌های گذشته بوده و انتشار مجدد آن در مقطع فعلی خود محل تأمل است، باید یادآور و قطع پاسخ این استدلال در درون آن نیست است. درباره حج قانونی وضع نشده، زیرا هر واجب شرعی الزاما نباید در قالب قانون درآید؛ همان‌گونه که درباره حجاب قانونی وجود دارد، چون نمی‌توان هیچ واجب اجتماعی را نیز از دایره قانون خارج دانست.

آیا آقای محقق داماد تفاوت میان عبادات فردی و احکام اجتماعی را نادیده گرفته؟ یا از پیامدهای اجتماعی رهاسازی مسأله حجاب که می‌تواند به فروپاشی اخلاق عمومی و تزلزل نهاد خانواده بینجامد، آگاه نیست؟ در تمام جوامع دنیا برای پوشش، حدود و ضوابط مشخصی وجود دارد و تخطی از آن تخلف محسوب می‌شود. در نظام اسلامی نیز تلاش شده این حدود، ریشه در مبانی شرعی و فرهنگی جامعه داشته باشد.

در واقع، نخستین شبهه مطرح شده از سوی ایشان مبتنی بر این تصور است که نباید همه احکام شریعت در قالب قانون و امر حکومتی

همان‌طور که گفته شد، روایتی که مورد اشاره قرار می‌گیرد اشتباه نقل می‌شود و طبیعتاً نتیجه‌گیری آن هم اشتباه است.

روایت از رسول خدا (ص) نقل شده، در حالی که روایت از امام صادق (ع) است. اگر روایت از رسول خدا باشد، بعداً می‌توانست استناد کنند که رسول خدا قدرت داشته‌اند و حکومت تشکیل داده‌اند و با این وجود الزامی به مسأله حجاب نداشته‌اند. در حالی که اصلاً روایت از

A black and white photograph showing Yitzhak Rabin, the Prime Minister of Israel, on the left, wearing a dark suit and tie, shaking hands with Yasser Arafat, the Chairman of the PLO, on the right. Arafat is wearing a white thobe and a black ghutra with a red band. They are standing in front of several Israeli flags, which feature the Star of David. The photo is mounted on a white card.

آل صهیون

فجده ۷

پرستار داریم
جذب نداریم

فصل ۲

۴۵

زبانہ گردی صرہیونیستہا

فجوة ٨

نگاہ
تقی دژاکام

ماز بسیاری وقایع تاریخی باخبر نمی‌شویه
چرا که با تاریخ‌نگاران از ثبت آن غفلت کرده‌اند
همزمانی این وقایع با وقایع دیگر و بزرگ‌تر، مانده
دیده شدن آنها ناقص است. گاهی هم در صورت
تخریف‌شده یا ناقص این وقایع باخبر می‌شویه
اینجا هم باز تاریخ‌نگاران قصور یا تقصیر دارند که
یا وقایع را بر اساس بحث و بعضی شخصی ارائه
می‌کنند یا اینکه خودشان تنها به بخشی از وقایع
دست یافته‌اند و از تمام ماجرا و وقایع تکمیلی
که اتفاقا آنها را قابل تأمل و با معنی می‌کند
بی‌خبرند و در نتیجه باغ‌ها زمرزور، ناقص در تاریخ
ثبت می‌شود و ایندنگ هم در بهره‌گیری کامل
در نتیجه عبرت از آن بازمی‌مانند.

اجازه بدهید برای هر دو حالت مثال بزنیم. همین امروز سالروز جنایت بزرگی است که صهیونیست‌ها در همان ابتدای تشکیل رژیم منحوس خودشان در سال ۱۹۴۸ در روستای «تاولمه» در حومه شهر الخلیل مرتکب شده است. در این حادثه سربازان صهیونیست برای اخراج ساکنان این روستا به آن حمله کردند و پس از به شهادت رساندن آخرین جوان مدافع روستا، وارد آن شدند و ۴۰۰ تن را که اکثر قریب به اتفاق آنان زنان و کودکان پناهگرفته در مسجد و نیز در غاری نزدیک روستا بودند، قتل عام کردند.

این واقعه سیاه خیلی در تاریخ پررنگ نشد است؛ چرا؟ چون تاریخ نگاران در آن مقطع هنوز مشغول ثبت فاجای بزرگ تهران و خیره کننده‌تر صهیونیست‌ها قبل قتل مردم روسای دیو پاسپیر در حومه قدس بودند و این فاجعه از چشم آنان پنهان ماند؛ با اینکه فرماندهی هر دو جناح، نه کشتار روسای دیو دیگر در آن سال همه با شخص «منابع بگین» بود و توسط گروه تروریستی «هائانا» انجام شد و عجیب آنکه در ماجرای کشتار روسای دیو ۱۵۰ نفر بیشتر از ۵۰۰ یاسین به شهادت رسیدند. البته به نظر می‌رسد رژیم صهیونیستی از بازتاب گسترده کشتار دیو یاسین در رسانه‌های جهان عبرت گرفت و کشیدند ماجرای دوامه که بعد از آن اتفاق افتاد، کمت رسانه‌ای شود.

اما درباره دوم و ارائه ناقص یا تحریف‌شده ماجراها، یکی از بهترین نمونه‌ها همان انتشار کتاب «تنبی‌الملة و تنزیة‌الامة» میرزای ثانی است که در اظهارات اخیر رهبر فرزانه انقلاب به آن اشاره شد؛ کتابی که در آن هم بر لزوم حاکمیت دین و «حکومت ولایتی» تأکید شد و هم بر نقش مهم «مردم» و هم نظارت علما بر مصوبات «مجلس معنویان» که همان «شورای نگهبان» امروزی ماست...

ادامه در صفحه ۷

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

پیامک خوانندگان

١٠٠٠٢٢٣١

سلام وطن

ᠭᠦᠨᠡᠯᠤᠰᠢ